

דבר העורך

צילום: עודד קוני

ואם בכל זאת רוח הזמן מרחפת מעל, הרי שלא מעט מהגיליון הנוכחי מתייחס לאופן שבו העבר מקרין על ההווה והעתיד.

עמוס חורב, המחפש של דור תש"ח, ידיד קרוב של האו"פ, ומי שהשפיע יותר מכל מפקד אחר בצבא על האופן שבו הצבא צועד על נשקו, מסכם 97 (!) שנים שבהן התרחשו אינספור מהפכות בצה"ל ובאקדמיה. עם זיכרון חד כתער והומור ייחודי, חורב הוא עדות חיה לדור עיקש, מחוספס, יצירתי ונועז שהולך ונעלם. המפגש איתו ריגש מאוד את עמיתתי לעבודה, אפרת אברהם-ליבנה וגם אותי.

האו"פ נפרדה השנה מחבר יקר, פרופסור אורן סופר ז"ל, שניהן בתפקידו האחרון באוניברסיטה כדיקן הפיתוח וטכנולוגיות למידה. מחקריו המאירים של סופר בתחום התקשורת השפיעו עמוקות על התחום, כמה מהם מוזכרים כאן.

הפנתרים השחורים הביאו את השסע החברתי ואת פערי המעמדות בישראל אל קדמת הבמה בפעם הראשונה. במלאת יובל למחאה שטלטלה את הממסד ואת הרחוב הישראלי, תערוכת צילומים של גיבורי המחאה מפארת את מסדרונות האו"פ. ועוד בענייני הקשר בין מחאה, חברה ותרבות: מחקר על התיאטרון המזרחי בישראל לצורותיו השונות.

תיהנו מהקריאה,
בברכת בריאות טובה,

אבנר

שני הגיליונות האחרונים של **אסכולה** נכתבו ונערכו תחת מכבש הקורונה, ובשניהם התייחסות נרחבת לשינויים הסוציולוגיים והתרבותיים בסביבת העבודה שלנו באו"פ ולשינויים בעולם האקדמיה בכלל, בעידן של מגפה עולמית.

אם לפני כן הגדרנו את המעבר ללמידה מרחוק של כל האו"פ - על מאות הקורסים שבה - כמהפכה ענקית, שטלטלה ורתמה אליה את כל עובדי המוסד - הרי שעכשיו זו שגרה. לפעמים אפילו קשה להעלות על הדעת חזרה ללמידה פרונטלית בכיתות, עמידה בפקקים בדרך להרצאה וכתביה על לוח שאינו וירטואלי.

לקראת התחלת העבודה על הגיליון הנוכחי חשבנו שיצאנו ממצרים: פגישות עבודה ללא מסכות במקום תקלות בזום ושיח על חיים שאינם "בצל המגפה" על כל המשתמע מכך.

לכן התכוונו להפיק גיליון מגוון שעוסק ב"חיים עצמם", חיים שאינם נחווים דרך מצלמות המחשב - גיליון העוסק בנושאים כמו צבא ותקשורת, תיאטרון ותרבות, מחאה היסטורית ופוליטיקה, ואפילו ציפורי שיר אגרסיביות טורפות בגינה.

אך בעיצומה של העבודה על הגיליון נכזבה תקוותנו, כשהתברר שהקורונה עזבה רק לרגע. אז חזרנו לבידודים ולמסכות, לאירועים באמצעות הזום ולשיח שחלקו מתבצע מרחוק - אבל את התוכנית של הגיליון הזה לא שינינו. אולי ההבדל הגדול בין הגלים הקודמים של מגפת הקורונה לגל הנוכחי הוא היכולת להכיל את המצב, לבצע שינויים קלים בחיי היום-יום, ומלבדם - להמשיך כרגיל.